

RESIDÈNCIES
RESIDENCIAS
RESIDENCIES
MUSEU DE LA
UNIVERSITAT
D'ALACANT
MUA

2025

UNIVERSITAT D'ALACANT

Amparo Navarro Faure

Rectora

Catalina Iliescu Gheorghiu

Vicerectora de Cultura, Esport i

Extensió Universitària

Vicerectora de Cultura, Deporte y

Extensión Universitaria

11 RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA.

08/09/2025 - 19/09/2025

MUSEU DE LA UNIVERSITAT
D'ALACANT. **MUA**

LUCÍA CASSIRAGA

BEATRIZ FREIRE

LYDIA PLAZA

ANDRÉS RIVAS

LAURA SALVADOR

EXPOSICIÓ

19/09/2025 - 23/11/2025. SALA SEMPERE

EXPOSICIÓ. ORGANITZA I PRODUEIX:

Museo de la Universidad de Alicante

COORDINACIÓ:

Bernabé Gómez Moreno

COORDINACIÓ TÈCNICA:

Sofía Martín Escribano

DIDÀCTICA:

Remedios Navarro Mondéjar

DISSENY:

David Alpañez Serrano

TRADUCCIONS:

Servei de Llengües

MUNTATGE:

Stefano Beltrán Bonella

ISBN: 979-13-990194-4-5

© De l'edició, Museu de la Universitat d'Alacant. MUA

© Dels textos, els autors

© De les imatges, els autors

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

MUSEU UNIVERSITAT D'ALACANT

11

**RESIDÈNCIES
DE CREACIÓ I
INVESTIGACIÓ
ARTÍSTICA**

**RESIDENCIAS
DE CREACIÓN E
INVESTIGACIÓN
ARTÍSTICA**

**RESIDENCIES
FOR ARTISTIC
CREATION AND
RESEARCH**

09.09.2025 - 19.09.2025
MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. MUA

**LUCÍA CASSIRAGA
BEATRIZ FREIRE
LYDIA PLAZA
ANDRÉS RIVAS
LAURA SALVADOR**

**19.09.2025 - 23.11.2025. SALA SEMPERE
MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. MUA
INAUGURACIÓ: 19.09.2025. 19H**

11 RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA

Sempre fidels al nostre compromís amb la creació artística i la difusió cultural, des del Museu de la Universitat d'Alacant tenim el plaer de presentar el catàleg de la onzena edició de les Residències de Creació i Investigació Artística del MUA. En aquest, mostrem al públic el treball fet des d'aquesta enriquidora experiència creativa.

Del total d'obres presentades a aquesta convocatòria pública es van seleccionar cinc projectes artístics que es van desenvolupar a les instal·lacions del MUA. Per a la seua realització, la Universitat d'Alacant va atorgar cinc borses de producció i dues borses d'allotjament.

És el meu desig que gaudiu d'aquest catàleg que resumeix la dinàmica de treball dels artistes seleccionats en les Residències del MUA i que mostra els projectes exposats a la Sala Sempere del museu.

Amparo Navarro Faure
Rectora de la Universitat d'Alacant

11 RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA

Siempre fieles a nuestro compromiso con la creación artística y la difusión cultural, desde el Museo de la Universidad de Alicante tenemos el placer de presentar el catálogo de la undécima edición de las Residencias de Creación e Investigación Artística del MUA. En él, mostramos al público el trabajo realizado en esta enriquecedora experiencia creativa.

Del total de obras presentadas a esta convocatoria pública se seleccionaron cinco proyectos artísticos que se desarrollaron en las instalaciones del MUA. Para su realización, la Universidad de Alicante otorgó cinco bolsas de producción y dos bolsas de alojamiento.

Es mi deseo que disfruten de este catálogo que resume la dinámica de trabajo de los artistas seleccionados en las Residencias del MUA y que muestra los proyectos expuestos en la Sala Sempere del museo.

Amparo Navarro Faure
Rectora de la Universidad de Alicante

11th IN-HOUSE ARTISTIC CREATION & RESEARCH PROGRAMME

Always true to our commitment to artistic creation and cultural dissemination, the University of Alicante Museum is pleased to present the catalogue of our 11th In-House Artistic Creation and Research Programme, detailing the work undertaken throughout this enriching creative experience.

Out of all the works entered for this public competition, five projects were selected. All of them were developed within the MUA. The University of Alicante awarded five grants covering project execution costs and two accommodation grants.

I hope you will enjoy this catalogue, which outlines the work dynamic of the artists selected for the programme and shows the projects displayed in the Museum's Sempere Hall.

Amparo Navarro Faure
University President

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA MUA

Des de la seua creació, el Museu de la Universitat d'Alacant (MUA) ha mantingut un decidit compromís amb l'art contemporani i, en particular, amb la creació artística que es realitza dins el seu context geogràfic.

Fruit d'aquesta aposta van nàixer les Residències de Creació i Investigació Artística del MUA el 2015, una convocatòria pública, internacional i oberta a totes les disciplines artístiques dins de les arts visuals, que té com a objectiu prioritari dinamitzar el sector de l'art, promoure la creació i la investigació en art contemporani, millorar la professionalització dels/de les artistes i mostrar una visió del panorama actual del arte.

Les persones interessades a participar en aquestes residències han de presentar un

RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA MUA

Desde su creación, el Museo de la Universidad de Alicante (MUA) ha mantenido un decidido compromiso con el arte contemporáneo y, en particular, con la creación artística que se realiza dentro de su contexto geográfico.

Fruto de esta apuesta nacieron las Residencias de Creación e Investigación Artística del MUA en 2015, una convocatoria pública, internacional y abierta a todas las disciplinas artísticas dentro de las artes visuales, que tiene como objetivo prioritario dinamizar el sector del arte, promover la creación e investigación en arte contemporáneo, mejorar la profesionalización de los artistas y mostrar una visión del panorama actual del arte.

RESIDENCIES FOR ARTISTIC CREATION AND RESEARCH MUA

Since its creation, the University of Alicante Museum (MUA) has remained committed to contemporary art and, in particular, to art created in its geographical environment.

The Museum's In-House Artistic Creation & Research Programme, launched in 2015, is a result of this commitment. This public and international call is open to artists from all disciplines who primarily seek to promote creation and research in contemporary art, contribute to the professionalisation of artists and give visibility to their work.

Those interested in participating must submit an artistic project to be undertaken within the MUA premises. Five grants are awarded to cover project execution costs. To facilitate mobility, two

projecte artístic per a ser realitzat en les instal·lacions del MUA. Per a sufragar-ne l'execució es concedeixen cinc beques de producció. I per a facilitar la mobilitat es concedeixen dues beques de viatge i allotjament a les persones seleccionades que no residisquen en el context geogràfic local.

Durant dues setmanes els residents seleccionats tenen l'oportunitat de treballar en el museu, fer-ne ús de la infraestructura, imbuir-se en la dinàmica del centre i rebre assessorament del personal tècnic per a donar forma als seus projectes i establir estratègies d'actuació per a implementar el seu treball artístic.

Una vegada acabada la residència, els projectes són exposats a la Sala Sempere per a donar a conèixer al públic els resultats d'aquesta experiència creativa multidisciplinària en un context especialitzat de difusió cultural com és el Museu de la Universitat d'Alacant.

Las personas interesadas en participar en estas residencias tienen que presentar un proyecto artístico para ser realizado en las instalaciones del MUA. Para sufragar su ejecución se conceden cinco becas de producción. Y para facilitar la movilidad se conceden dos becas de viaje y alojamiento a las personas seleccionadas que no residan en el contexto geográfico local.

Durante dos semanas los residentes seleccionados tienen la oportunidad de trabajar en el museo, hacer uso de su infraestructura, imbuirse en la propia dinámica del centro y recibir asesoramiento del personal técnico para dar forma a sus proyectos y establecer estrategias de actuación para implementar su trabajo artístico.

Una vez concluidas las residencias, los proyectos son expuestos en la Sala Sempere para dar a conocer al público los resultados de esta experiencia creativa multidisciplinar en un contexto especializado de difusión cultural como es el Museo de la Universidad de Alicante.

travel and accommodation grant are awarded to selected people not residing in the nearby area.

For two weeks, the resident artists have the chance to work at the Museum, use its infrastructure, become familiar with its dynamics and receive support from technical staff while giving shape to their projects and design strategies to undertake their artistic work.

Once the residency period is over, the projects are displayed in the Sempere Hall for the public to see the results of this multidisciplinary creative experience at a venue specialising in cultural dissemination, the University of Alicante Museum.

11

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA

Bernabé Gómez Moreno
Coordinació

Projectant futuribles

Impulsant el coneixement a través de l'art

El Museu de la Universitat d'Alacant (MUA) es distingeix per entendre l'art contemporani no sols com un objecte de contemplació, sinó com una força generadora de coneixement i un motor d'investigació que l'impulsa. De bon començament, la institució ha assumit un compromís ferm i proactiu amb la producció i la investigació artístiques, considerant aquesta essencial per al diàleg social, la crítica i l'avantguarda estètica. Fruit d'aquesta convicció, en 2015 el MUA va crear el programa Residències de creació i investigació artística, una convocatòria pública i internacional d'arts visuals que va nàixer amb la missió estratègica de promoure la creació artística, estimular la investigació i, fonamentalment, dinamitzar el panorama artístic amb un suport institucional real i professional al talent.

El MUA com a centre de producció

L'art contemporani és, per definició, un camp en constant moviment. En aquest ecosistema,

la producció artística s'erigeix en el procés fonamental que transforma una idea conceptual en una realitat material, instal·lativa o experiencial. Més que una simple fase logística, la producció és una acció política, econòmica i discursiva que determina la rellevància i l'impacte de l'obra. En la producció, en essència, el pensament es converteix en un objecte cultural. Invertir en aquesta fase és invertir en el futur i assegurar que les veus crítiques i les visions més innovadores no es queden simplement en supòsits, sinó que es convertisquen en experiències tangibles que desafien i enriqueixen la nostra comprensió del món. I el MUA, mitjançant les residències, es transforma en aquest espai de producció; un laboratori on les idees prenen forma i entren en la dimensió de la permanència i la immortalitat.

La convocatòria: 11 Residències el MUA

A l'onzena edició de 2025, s'hi van presentar al voltant de 230 sol·licituds de tot el món, xifra que subratlla el prestigi de la iniciativa, la gran competitivitat dels projectes i el grau de

qualitat de les propostes. Després d'una rigorosa avaluació de les propostes, només cinc projectes van ser triats per a formar part del programa. Durant un període intensiu de dues setmanes, els artistes seleccionats van transformar les instal·lacions del museu en un laboratori artístic de creació i experimentació en art contemporani, on les beques de producció i desplaçament són la clau que permet als residents concentrar-se plenament en la materialització de les seues visions. Aquest temps compartit és vital: els artistes tenen l'oportunitat de conèixer, submergir-se en la dinàmica museística i rebre assessorament especialitzat del personal tècnic del museu. Aquesta interacció assegura que l'obra no sols es complete, sinó que es desenvolupa en un context de rigor i excel·lència professional com és el Museu de la Universitat d'Alacant.

L'onzena edició de Residències, duta a terme entre el 8 i el 19 de setembre de 2025, referma la maduresa i la rellevància del programa. Els cinc artistes seleccionats han compartit experiències i han focalitzat tots els esforços per a portar els seus projectes des del concepte fins a l'obra final. Aquests treballs són el resultat del seu esforç físic, conceptual i material concentrat en el temps de la residència, i demostren com el suport institucional pot accelerar i estimular el procés creatiu. A través de la producció dels projectes, els artistes interroguen problemàtiques socials, estètiques i filosòfiques del nostre temps que enriqueixen la nostra experiència vital.

L'exposició

Els cinc projectes duts a terme durant les residències s'exhibeixen del 19 de setembre al 23 de novembre de 2025 a la Sala Sempere del MUA. L'exposició ofereix una àmplia visió del panorama de l'art actual i de les diferents aproximacions plàstiques a què pot arribar la creació artística contemporània. Els artistes seleccionats en aquesta convocatòria són: Lucía Cassiraga, Beatriz Freire, Lydia Plaza, Andrés Rivas i Laura Salvador.

Lucía Cassiraga presenta el projecte *L'etern femení*, que consisteix en un atlas visual i conceptual que proposa una reescriptura crítica de la iconografia associada a l'«etern femení». Mitjançant pintures, fotomuntatges i intervencions, l'obra qüestiona aquestes ficcions històricament construïdes per a projectar les dones com a subjectes de significació.

Beatriz Freire crea la instal·lació tèxtil *The Construction of the Word*, en què aborda el llenguatge com un teixit inestable i fluid. Fent servir el gest continu de brodar la paraula «WORD», l'artista explora com el llenguatge construeix, fragmenta i condiciona la realitat, i n'evidencia la mutabilitat a través de la materialitat.

Lydia Plaza desenvolupa *BIND*, un projecte instal·latiu multidisciplinari que fa referència a la peça de roba *binder* per a explorar un paisatge corporal i emocional. Es construeix a partir de

la composició de formes que al·ludeixen a la compressió del pit i analitza aquest acte no sols físic, sinó com la construcció d'un espai ambigu i neutre on habitar.

Andrés Rivas ens presenta *Ad'dâd. L'engany de l'ortiga*, una investigació pictòrica inspirada en el terme àrab *ad'dâd*, que engloba dos oposats en una mateixa paraula. El projecte cerca aplicar aquesta ambivalència a la pràctica de la pintura i proposa petits torciments en què el contrari s'uneix, un fet similar a les polisèmies visuals o els mecanismes de camuflatge biològic.

Finalment, Laura Salvador ens proposa *L'amor va per damunt la mar*, una experiència multidimensional guiada per la percepció corporal en diàleg amb l'espai. Naix d'un desajustament perceptiu amb l'arquitectura del MUA i fa servir la fotografia, materials de l'entorn i planxes translúcides per a obligar l'espectador a un recorregut que activa la mirada en relació amb el cos i l'espai.

Us convidem a submergir-vos en la mostra i a valorar la importància de la producció i la investigació artística com a espill i motor de la societat contemporània. Gràcies a totes les persones que fan possible les residències del MUA i que entenen la creació artística com una inversió i un acte necessari de la condició humana.

11

RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA

Bernabé Gómez Moreno
Coordinación

Proyectando futuros

Impulsando el conocimiento a través del arte

El Museo de la Universidad de Alicante (MUA) se distingue por entender el arte contemporáneo no sólo como un objeto de contemplación, sino como una fuerza generadora de conocimiento y un motor de investigación que lo impulsa. Desde sus cimientos, la institución ha asumido un compromiso firme y proactivo con la producción y la investigación artística, considerando esta esencial para el diálogo social, la crítica y la vanguardia estética. Fruto de esta convicción, en 2015 el MUA creó su programa Residencias de creación e investigación artística, una convocatoria pública e internacional de artes visuales que nació con la misión estratégica de promover la creación artística, estimular la investigación y, fundamentalmente, dinamizar el panorama artístico, ofreciendo un apoyo institucional real y profesional al talento.

El MUA como centro de producción

El arte contemporáneo es, por definición, un campo en constante movimiento. En este ecosistema, la producción artística se erige

como el proceso fundamental que transforma una idea conceptual en una realidad material, instalativa o experiencial. Más que una simple fase logística, la producción es una acción política, económica y discursiva que determina la relevancia y el impacto de la obra. En esencia, la producción es la fase donde el pensamiento se convierte en objeto cultural. Invertir en ella es invertir en el futuro, asegurando que las voces críticas y las visiones más innovadoras no se queden simplemente en supuestos, sino que se conviertan en experiencias tangibles que desafíen y enriquezcan nuestra comprensión del mundo. Y el MUA, mediante sus residencias se transforma en ese espacio de producción; un laboratorio donde las ideas toman forma y entran en la dimensión de la permanencia y la inmortalidad.

La convocatoria: 11 Residencias el MUA

A esta undécima edición de 2025, se presentaron alrededor de 230 solicitudes a nivel internacional, lo que subraya el prestigio de esta iniciativa, la gran competitividad de los proyectos y el grado de calidad de sus propuestas. Tras una rigurosa evaluación de las propuestas,

solo cinco proyectos fueron escogidos para formar parte de este programa. Durante un periodo intensivo de dos semanas, los artistas seleccionados transformaron las instalaciones del museo en un laboratorio artístico de creación y experimentación en arte contemporáneo, donde las becas de producción y desplazamiento son la clave que permite a los residentes concentrarse plenamente en la materialización de sus visiones. Este tiempo compartido es vital: los artistas tienen la oportunidad de convivir, sumergirse en la dinámica museística y recibir asesoramiento especializado del personal técnico del museo. Esta interacción asegura que la obra no solo se complete, sino que se desarrolle en un contexto de rigor y excelencia profesional como es el Museo de la Universidad de Alicante.

La undécima edición de Residencias, llevada a cabo entre el 8 y el 19 de septiembre de 2025, reafirma la madurez y la relevancia del programa. Los cinco artistas seleccionados han compartido experiencias y focalizado todos sus esfuerzos para llevar sus proyectos desde el concepto hasta la obra final. Estos trabajos son el resultado de su esfuerzo físico, conceptual y material concentrado en el tiempo de la residencia, demostrando cómo el apoyo institucional puede acelerar y estimular el proceso creativo. A través de la producción de sus proyectos, estos artistas interrogan problemáticas sociales, estéticas y filosóficas de nuestro tiempo que enriquecen nuestra experiencia vital.

La exposición

Los cinco proyectos realizados durante las residencias se exhiben del 19 de septiembre al 23 de noviembre de 2025 en la Sala Sempere del MUA. Esta exposición ofrece una amplia visión del panorama del arte actual y de las diferentes aproximaciones plásticas a las que puede llegar la creación artística contemporánea. Los artistas seleccionados en esta convocatoria han sido: Lucía Cassiraga, Beatriz Freire, Lydia Plaza, Andrés Rivas y Laura Salvador.

Lucía Cassiraga presenta su proyecto *El eterno femenino* que consiste en un atlas visual y conceptual que propone una reescritura crítica de la iconografía asociada al “eterno femenino”. Mediante pinturas, fotomontajes e intervenciones, la obra cuestiona estas ficciones históricamente construidas para proyectar a las mujeres como sujetos de significación.

Beatriz Freire crea su instalación textil *The Construction of the Word* donde abordar el lenguaje como un tejido inestable y fluido. Utilizando el gesto continuo de bordar la palabra “WORD”, la artista explora cómo el lenguaje construye, fragmenta y condiciona la realidad, evidenciando su mutabilidad a través de la materialidad.

Lydia Plaza desarrolla *BIND* un proyecto instalativo multidisciplinar que hace referencia a la prenda binder para explorar un paisaje corporal y emocional. Se construye a partir

de la composición de formas que aluden a la compresión del pecho, analizando este acto no solo físico, sino como la construcción de un espacio ambiguo y neutro donde habitar.

Andrés Rivas nos presenta *Ad’dâd. El engaño de la ortiga*, una investigación pictórica inspirada en el término árabe *ad’dâd*, que engloba dos opuestos en una misma palabra. El proyecto busca aplicar esta ambivalencia a la práctica de la pintura, proponiendo pequeños quiebres donde lo contrario se une, similar a las polisemias visuales o los mecanismos de camuflaje biológico.

Por último, Laura Salvador nos propone *El amor va por encima del mar* una experiencia multidimensional guiada por la percepción corporal en diálogo con el espacio. Nace de un desajuste perceptivo con la arquitectura del MUA y utiliza la fotografía, materiales del entorno y planchas translúcidas para obligar al espectador a un recorrido que activa la mirada en relación con el cuerpo y el espacio.

Les invitamos a sumergirse en esta muestra y a valorar la importancia de la producción y la investigación artística como espejo y motor de la sociedad contemporánea. Gracias a todas las personas que hacen posible las residencias del MUA y que entienden la creación artística como una inversión y un acto necesario de la condición humana.

11

RESIDENCIES FOR ARTISTIC CREATION AND RESEARCH

Imagining the future

Promoting knowledge through art

The University of Alicante Museum (MUA) views contemporary art not just as something to be observed, but as a force that generates and drives knowledge and research. Since its foundation, the institution has demonstrated a steadfast and proactive commitment to artistic creation and research, which it considers to be a key factor for social dialogue, critique and aesthetic avant-gardes. In line with this idea, in 2015 the UA Museum established the Residency Programme for Artistic Creation and Research, a public visual arts contest with the strategic mission of encouraging artistic creation and research, in an effort to breathe new life into the art scene by providing institutional and professional support to Spanish and international artists.

The UA Museum as a centre for artistic creation

Contemporary art is, by definition, an ever-changing field. In this ecosystem, artistic production emerges as the key process whereby a conceptual idea is transformed into a material reality, an installation or an experience. Rather than a mere logistical phase, production is a political, economic and discursive action that determines the relevance and impact of a work of art. In essence, production is the stage in which thinking becomes a cultural object. Investing in artistic production means investing in the future, ensuring that critical voices and innovative visions can turn their hypotheses into tangible experiences that challenge and enrich our understanding of the world. Through the Residency Programme, the UA Museum becomes a space for production, a laboratory where ideas take shape to reach a state of permanence and immortality.

Bernabé Gómez Moreno
Coordination

The UA Museum's 11th Residency Programme

About 230 entries from Spanish and international artists were submitted this year, showing that the initiative has gradually developed into a hub for competitive projects and high-quality art. Following a thorough assessment of all proposals, only five projects were selected for inclusion in the programme. During an intensive two-week period, the Museum's premises were turned into a laboratory for creation and experimentation in contemporary art. Thanks to the grants covering production and travel expenses, the resident artists can concentrate fully on bringing their vision to life. The time they spend together is vital: participants get a chance to be with other artists, familiarise themselves with the dynamics in place at the Museum and receive specialist guidance from our technical staff. This interaction allows them to see their project through to completion in an environment that rewards professional rigour and excellence.

Already in its eleventh year, the Residency Programme is more relevant than ever. From 8 to 19 September 2025, the five selected artists have shared experiences and worked hard to give shape to their projects. The pieces are the result of their physical, conceptual and material effort during the residency period, proving that institutional support can be a crucial tool in enhancing and speeding up the creative process. Through their projects, the artists address some of the social, aesthetic and philosophical

concerns of our time, giving us new insights into our life experience.

The exhibition

The five projects conducted during the residency period will be on display in the UA Museum's Sempere hall from 19 September to 23 November 2025. The exhibition provides a comprehensive view of the current art scene and the visual approaches explored by artists today. The selected artists are Lucía Cassiraga, Beatriz Freire, Lydia Plaza, Andrés Rivas and Laura Salvador.

Lucía Cassiraga presents her project *El eterno femenino*, a visual and conceptual atlas that critically re-examines the iconography associated with the "eternal feminine". The work combines paintings, photomontages and interventions to question historically constructed fictions and depict women as signifying subjects.

In the textile installation *The Construction of the Word*, Beatriz Freire sees language as an unstable and fluid fabric. Using the continuous gesture of embroidering the word WORD, the artist investigates how language constructs, fragments and influences reality, evidencing its mutability through materiality.

Lydia Plaza has created *BIND* – the title of this multidisciplinary installation makes reference to binders, a garment that flattens the user's breast – to take us on a journey through bodies

and emotions. The shapes presented in this project allude to breast binding, an act that is not only physical: it is key to the construction of an ambiguous and neutral space for us to inhabit.

Ad'dâd. El engaño de la ortiga, by Andrés Rivas, is a pictorial study inspired by the Arabic term *ad'dâd*, i.e., a polysemic word with two opposite meanings. This ambivalent approach is applied to painting through a blend of opposites, in what could be described as a form of visual polysemy or a biological camouflage mechanism.

Finally, Laura Salvador's *El amor va por encima del mar* is a multidimensional experience based on a dialogue between bodily perception and space. The project stems from an imbalance in the way the artist perceived the UA Museum's architecture the first time she visited the premises. Using photographs, materials from the surrounding environment and translucent polycarbonate sheets, Salvador forces viewers to look at bodies and spaces with new eyes.

You are invited to explore this exhibition and discover the importance of artistic production and research as a mirror and driving force of contemporary society. Thank you to all those who make this residency programme possible – to those who understand artistic creation as an investment, a necessary component of the human condition.

11

LUCÍA CASSIRAGA

BEATRIZ FREIRE

LYDIA PLAZA

ANDRÉS RIVAS

LAURA SALVADOR

11.09.2025 - 22.09.2025. MUA

MIC
MUSEU
D'INFORMACIÓ
CULTURAL

SALA
EL CUB

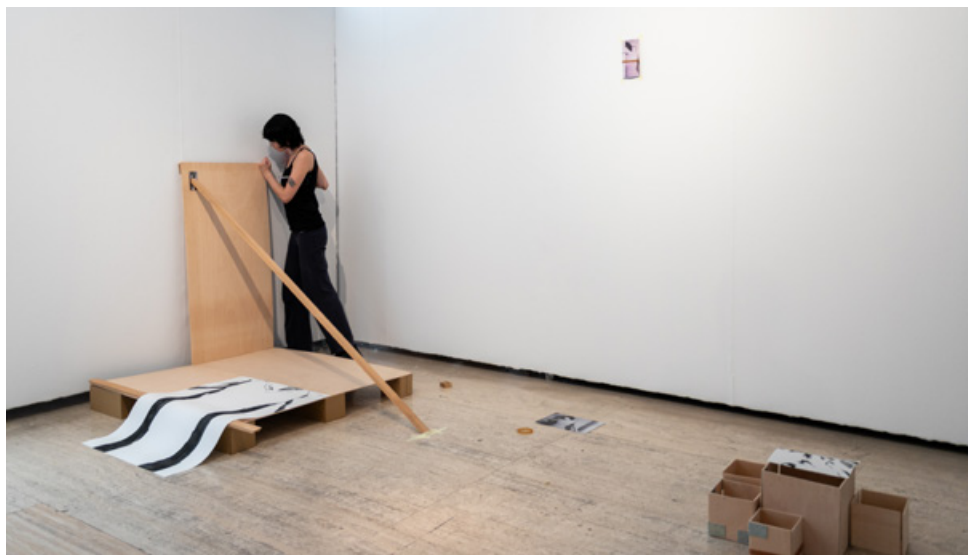

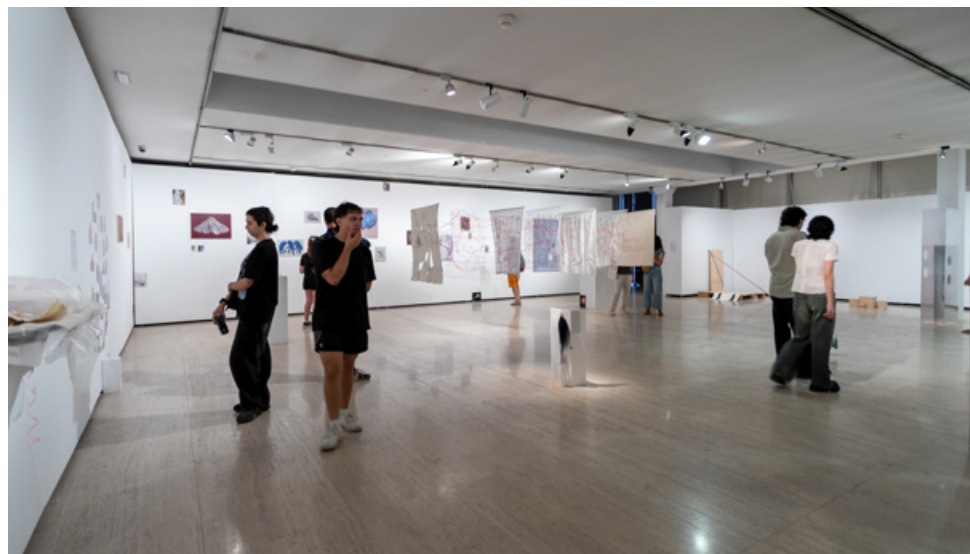
INAUGURACIÓ INAUGURACIÓN OPENING

19.09.2025. 19H. SALA SEMPERE

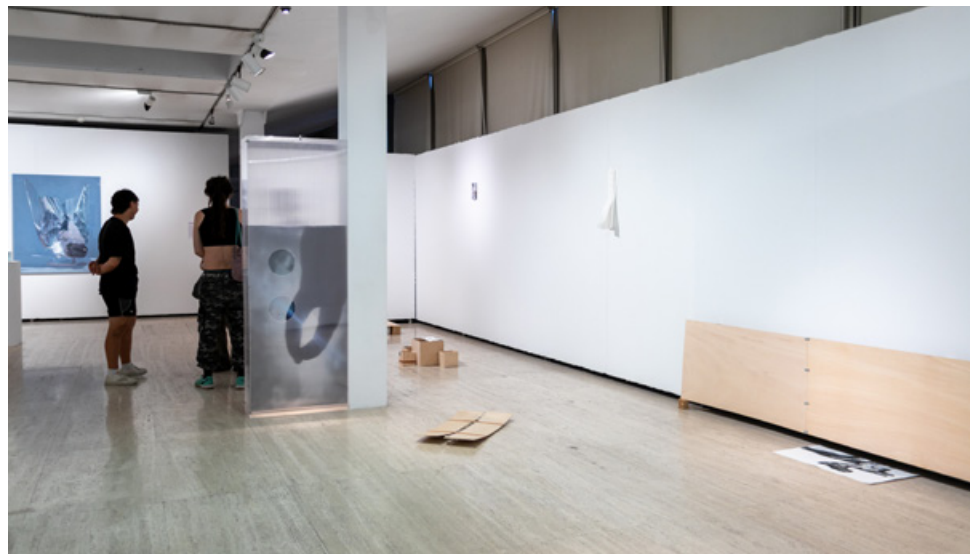

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

**EXPOSICIÓ
EXPOSICIÓN
EXHIBITION**

19.09.2025 - 23.11.2025. SALA SEMPERE

11 RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA. 2025

—
Lucía Cassiraga
Beatriz Freire
Lydia Plaza
Andrés Rivas
Laura Salvador

EL ETERNO FEMENINO

LUCÍA CASSIRAGA

@luciacassiraga

Valencia, 1999

El projecte *L'etern femení* es planteja com un atlas visual i conceptual que qüestiona la iconografia associada a la noció de l'etern femení. Aquesta idea, formulada en el segle XIX, s'ha consolidat com un mite sociocultural que projecta sobre les dones una essència universal i atemporal lligada a la puresa, la passivitat o la delicadesa. No obstant això, més que descriure realitats, aquestes representacions han funcionat com a ficcions de control, construïdes històricament des de la mirada masculina i reproduïdes en l'art, la religió, la moral i la ciència. El projecte proposa una reescriptura crítica d'aquestes narratives, articulada mitjançant pintures, fotomuntatges i intervencions fotogràfiques en un arxiu expandit, sent concebuda com una constel·lació oberta i no jeràrquica. Enfront del concepte d' "utopia", entès per Michel Foucault com aquest espai irreal que emmascara i organitza la realitat, l'atles reuneix imaginaris on les dones són narrades, no com a objecte de projecció, sinó com a subjecte de significació.

El proyecto *El eterno femenino* se plantea como un atlas visual y conceptual que cuestiona la iconografía asociada a la noción del eterno femenino. Esta idea, formulada en el siglo XIX, se ha consolidado como un mito sociocultural que proyecta sobre las mujeres una esencia universal y atemporal ligada a la pureza, la pasividad o la delicadeza. Sin embargo, más que describir realidades, estas representaciones han funcionado como ficciones de control, construidas históricamente desde la mirada masculina y reproducidas en el arte, la religión, la moral y la ciencia. El proyecto propone una reescriptura crítica de estas narrativas, articulada mediante pinturas, fotomontajes e intervenciones fotográficas en un archivo expandido, siendo concebida como una constelación abierta y no jerárquica. Frente al concepto de "utopía", entendido por Michel Foucault como ese espacio irreal que enmascara y organiza lo real, el atlas reúne imaginarios donde las mujeres son narradas, no como objeto de proyección, sino como sujeto de significación.

The project *El eterno femenino* is conceived as a visual and conceptual atlas that calls into question the iconography associated with the notion of the eternal feminine. Introduced in the 19th century, this idea has become a well-established sociocultural myth according to which women have a universal, timeless essence linked to purity, passiveness or delicacy. Rather than describing reality, however, these representations – historically constructed through the male gaze and reproduced in art, religion, moral and science – have functioned as fictions to exert control. The project critically re-examines these narratives by means of paintings, photomontages and photographic interventions in an expanded archive; these elements are arranged in an open, non-hierarchical manner. In contrast to the concept of "utopia", which Michel Foucault interpreted as an irreal space that conceals and organises reality, the atlas is a compilation of imaginary narratives in which women are portrayed not as objects onto which to project an ideal, but as signifying subjects.

THE CONSTRUCTION OF THE WORD

BEATRIZ FREIRE

@beatrizfreire7

Castelo Branco, Portugal, 1989

The Construction of the Word és una instal·lació tèxtil que planteja el llenguatge com un teixit inestable, fluid i en constant evolució, permeable a ideologies, contextos i territoris. Més que un codi fix, apareix com un procés ambigu i corporal, sempre obert a la distorsió i a la relectura.

Aquesta obra es construeix a partir d'un mateix gest: brodar de manera contínua una sola paraula, WORD. Aquesta funciona com un signe obert, capaç de contenir qualsevol concepte. La seua proximitat visual i sonora amb WORLD suggereix que cada paraula és també un món, recordant que el llenguatge no sols construeix sinó també fragmenta la realitat que habitem, i

The Construction of the Word es una instalación textil que plantea el lenguaje como un tejido inestable, fluido y en constante evolución, permeable a ideologías, contextos y territorios. Más que un código fijo, aparece como un proceso ambiguo y corporal, siempre abierto a la distorsión y a la relectura.

Esta obra se construye a partir de un mismo gesto: bordar de forma continua una sola palabra, WORD. Esta funciona como un signo abierto, capaz de contener cualquier concepto. Su proximidad visual y sonora con WORLD sugiere que cada palabra es también un mundo, recordando que el lenguaje no solo construye sino también fragmenta la realidad

The Construction of the Word is a textile installation in which language is viewed as an unstable, fluid and ever-changing fabric that can be shaped by ideologies or by the contexts and geographic areas in which it is used. Not so much a fixed code as an ambiguous bodily process, it is always open to distortion and new interpretations.

The piece is based on a single gesture: that of embroidering, without interruption, the word WORD – an open sign that can encompass any concept. Its visual and phonetic similarity to WORLD suggests that every word is also a world, reminding us that language both constructs and fragments the reality we inhabit,

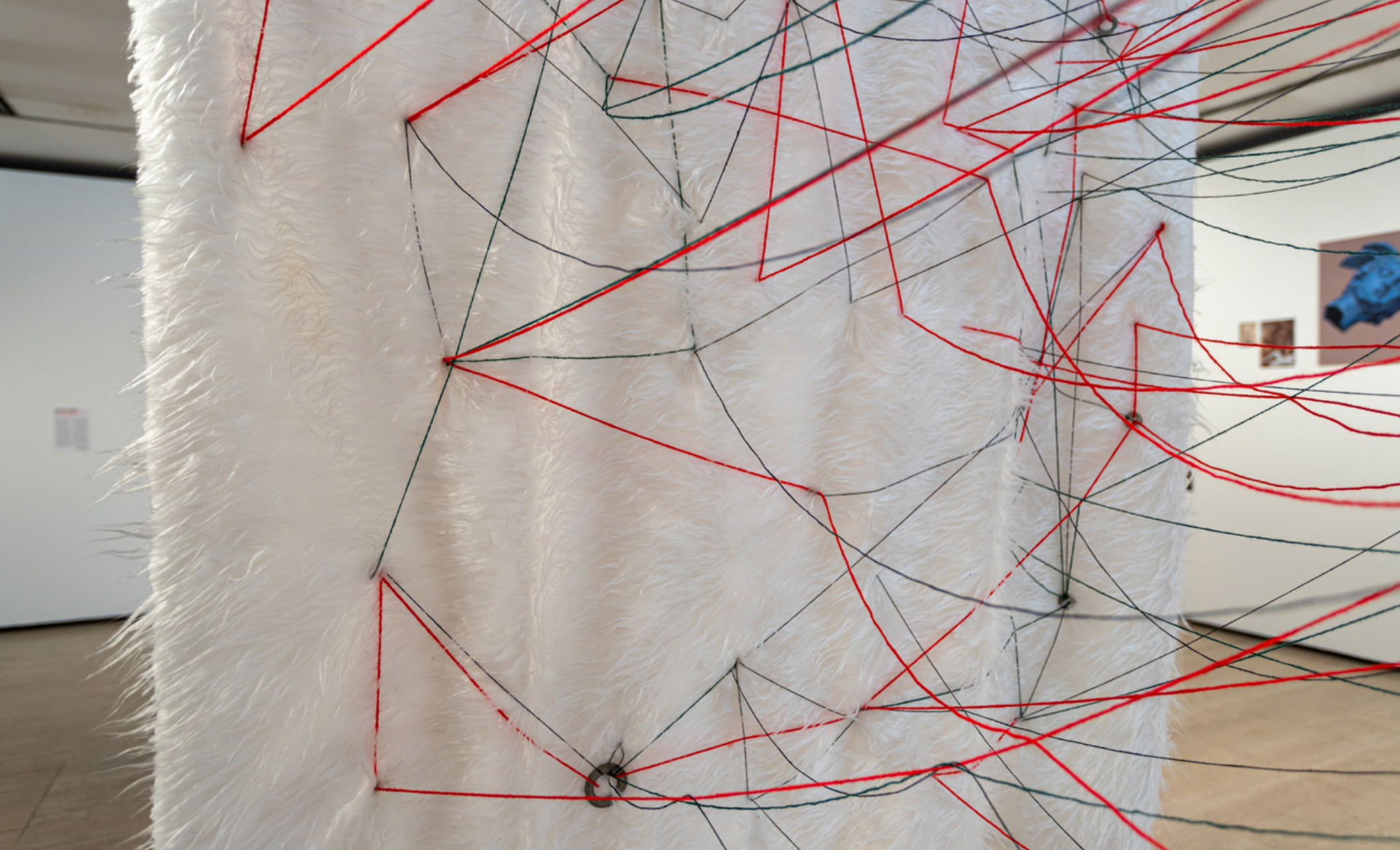
que aquesta, al seu torn, condiciona els sentits de les paraules. Encara que el gest de brodar siga un continu corpori, la materialitat de cada suport transforma la forma i la llegibilitat de la paraula brodada, evidenciant així la mutabilitat i inestabilitat del llenguatge. L'obra no oculta els seus processos: exposa anversos, reversos i connexions de fil que travessen l'espai, convidant el públic a recórrer-la des de múltiples perspectives. El fil suspès dibuixa línies flotants que materialitzen el trànsit del llenguatge i el seu caràcter fragmentari i viu.

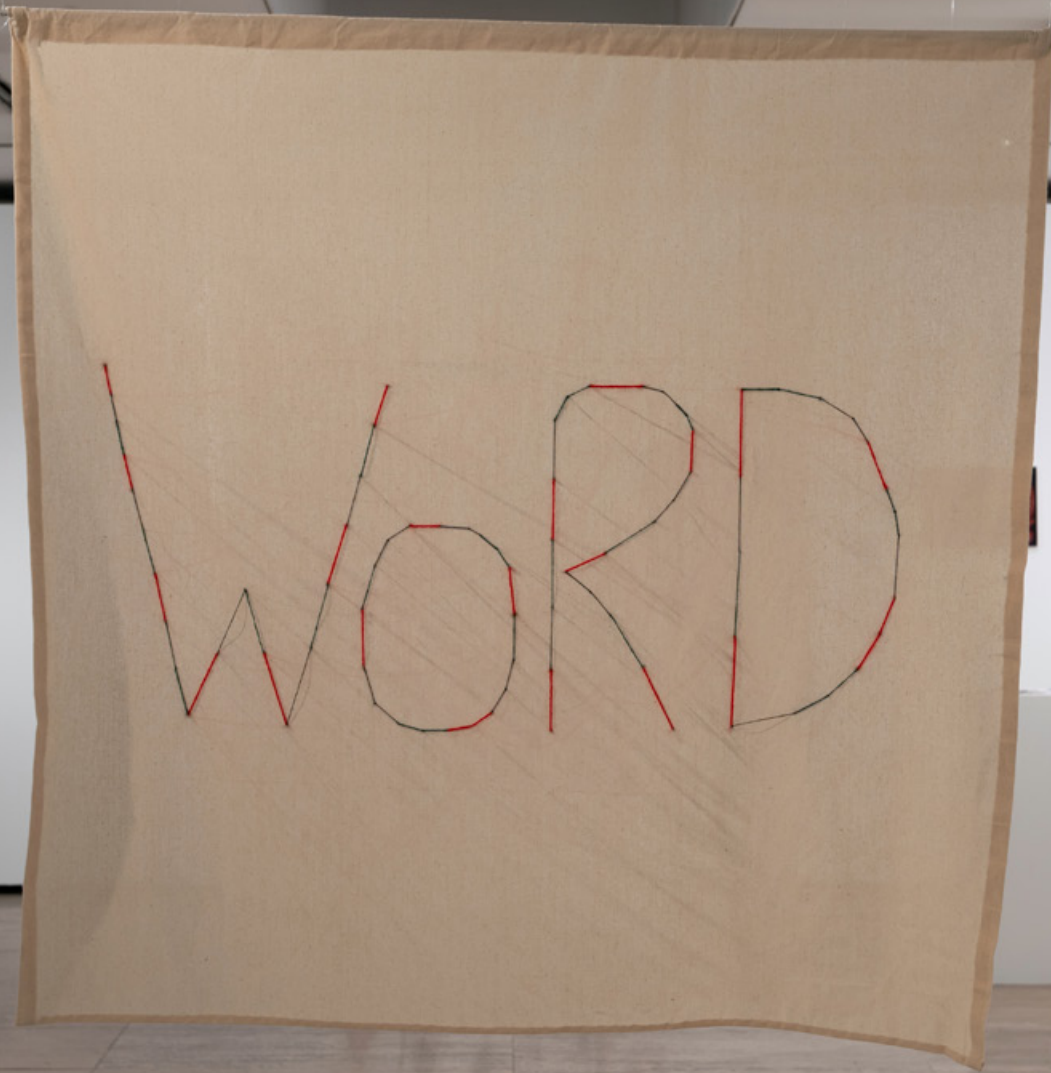
que habitamos, y que esta, a su vez, condiciona los sentidos de las palabras. Aunque el gesto de bordar sea un continuo corpóreo, la materialidad de cada soporte transforma la forma y la legibilidad de la palabra bordada, evidenciando así la mutabilidad e inestabilidad del lenguaje. La obra no oculta sus procesos: expone anversos, reversos y conexiones de hilo que atraviesan el espacio, invitando al público a recorrerla desde múltiples perspectivas. El hilo suspendido dibuja líneas flotantes que materializan el tránsito del lenguaje y su carácter fragmentario y vivo.

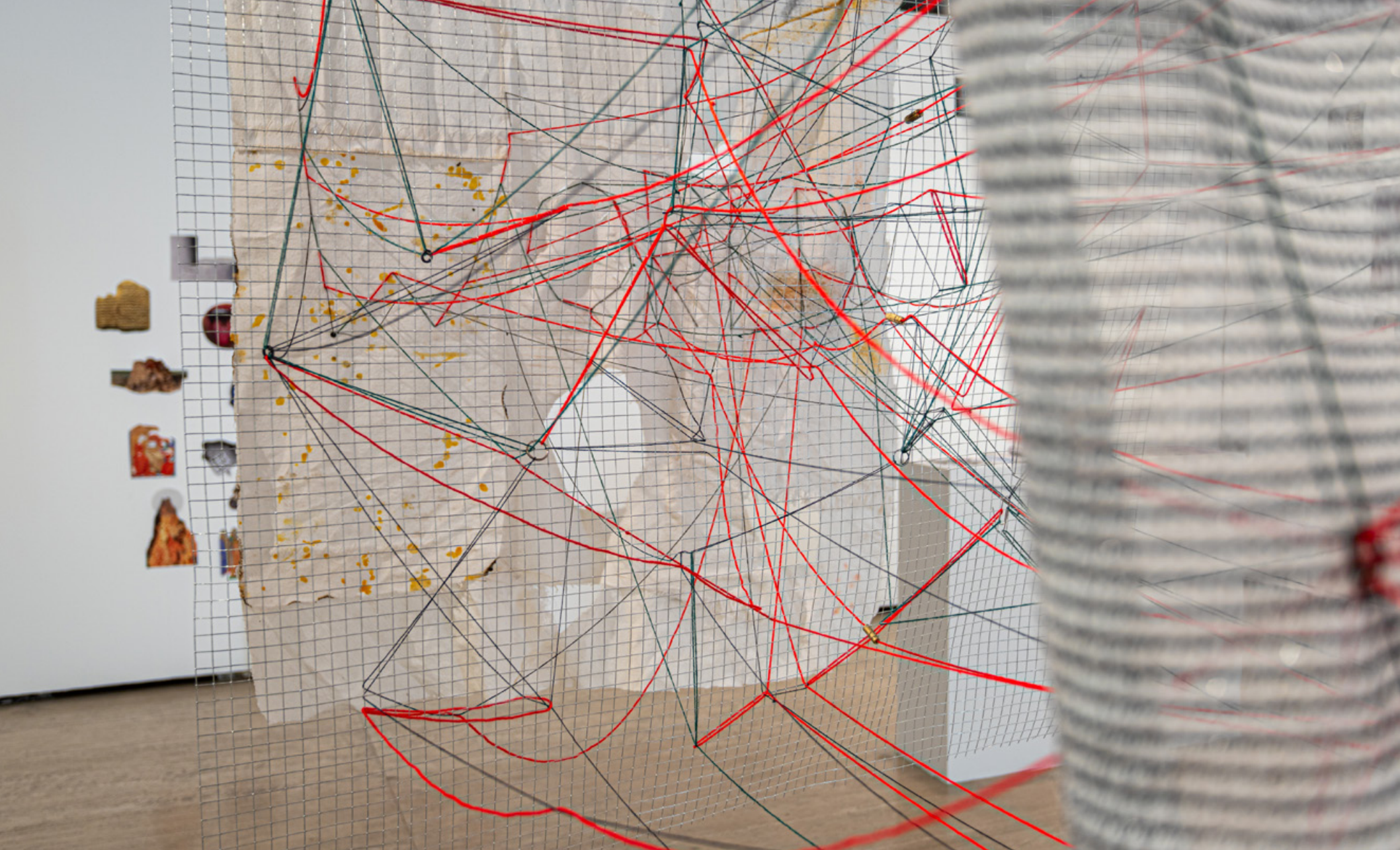
which in turn influences the meanings of words. Even though the gesture of embroidering is a corporeal continuum, the material dimension of the medium alters the form and legibility of the embroidered word, thus evidencing the mutability and instability of language. The creative processes involved are not concealed: the work shows the two sides of every surface, the threads tying different elements together, encouraging visitors to explore it from multiple angles. The suspended thread forms floating lines that represent the transition of language, its fragmented nature and its condition as a living entity.

BIND

LYDIA PLAZA

@111ydia

La Vall d'Uixó, Castellón de la Plana, 2000

El títol *BIND* (tr. "lligar", "unir", "estrènyer") fa referència a la paraula binder, nom de la peça que s'utilitza per a comprimir el pit. El projecte es construeix a partir de la composició de formes, traços, buits o retallades que s'uneixen en un espai emocional: un paisatge corporal.

Comprimir el pit no és només un gest físic, sinó un acte carregat de significat. Implica amagar, reduir, neutralitzar una part del cos per a aconseguir una sensació corporal determinada. Però el que ocorre no es queda en la superfície: el cos comprimit genera una sensació, a vegades alliberadora, a vegades asfixiant. El tors, en tornar-se pla, sembla tornar-se neutre. Un terreny buit. Un espai ambigu. Un full en blanc.

Aquesta neutralitat visual no ho torna absent, sinó que li dona una presència complexa: la construcció d'un lloc on habitar sense una forma definida. Confondre a qui mira. Confondre en mirar-se. Viure dins d'un motlle que no ajusta. La relació entre el cos i l'espai es torna tibant, el pes del material es dissol en l'aire, i la intenció de la representació visual és continguda.

El título *BIND* (tr. "atar", "unir", "apretar") referencia la palabra binder, nombre de la prenda que se utiliza para comprimir el pecho. El proyecto se construye a partir de la composición de formas, trazos, huecos o recortes que se unen en un espacio emocional: un paisaje corporal.

Comprimir el pecho no es solo un gesto físico, sino un acto cargado de significado. Implica esconder, reducir, neutralizar una parte del cuerpo para lograr una sensación corporal determinada. Pero lo que ocurre no se queda en la superficie: el cuerpo comprimido genera una sensación, a veces liberadora, a veces asfixiante. El torso, al volverse plano, parece volverse neutro. Un terreno vacío. Un espacio ambiguo. Una hoja en blanco.

Esa neutralidad visual no lo vuelve ausente, sino que le da una presencia compleja: la construcción de un lugar donde habitar sin una forma definida. Confundir a quien mira. Confundir al mirarse. Vivir dentro de un molde que no ajusta. La relación entre el cuerpo y el espacio se vuelve tensa, el peso del material se disuelve en el aire, y la intención de la representación visual es contenida.

The title *BIND* is a reference to the word binder, a garment that flattens the user's breasts. The project presents various shapes, lines, gaps and clippings combined into an emotional space: a bodily landscape.

Breast binding is not just a physical gesture, but a deeply meaningful act. It involves hiding, reducing the size of or neutralising a part of the body to achieve a specific bodily sensation. But what happens goes beyond the surface: the pressure exerted on the body generates a feeling that is sometimes liberating, sometimes oppressive. The torso, when flattened, seems to become neutral. An empty landscape. An ambiguous space. A blank page.

That visual neutrality is not synonymous with absence, as a complex presence emerges: the construction of a place for us to inhabit, without a definite shape. The observer becomes confused – we become confused when we observe our own body. We are forced into a mould we do not fit. The relationship between body and space becomes tense, the weight of the material vanishes away, and the intended purpose of the visual representation is kept under control.

AD'DÂD. EL ENGAÑO DE LA ORTIGA

ANDRÉS RIVAS

@andres.rodís

Santiago de Compostela, 2000

Els gramàtics àrabs empren el terme *ad'dâd* per a referir-se a una paraula que, en la seua condició polisèmica, engloba dos oposats (traduïda generalment a l'espanyol com a autoantònim): el terme *âfâ*, per exemple, significa tant créixer o afegir com esborrar. *Mai*, des del llatí, significa tant "mai", com "sempre".

A nivell visual, coneixem també imatges que comporten aquestes polisèmies (encara que no siguin com a tal antònims): il·lusions òptiques, dobles imatges, etc.: el pitxer de Rubin, les escales d'Escher o la il·lustració de la jove i la vella de William Ely Hill. I a més de les imatges i paraules, en la biologia, a través del camuflatge, el mimetisme i la mutació, podem observar

Los gramáticos árabes emplean el término *ad'dâd* para referirse a una palabra que, en su condición polisémica, engloba dos opuestos (traducida generalmente al español como autoantónimo): el término *âfâ*, por ejemplo, significa tanto crecer o añadir como borrar. *Jamás*, desde el latín, significa tanto "nunca", como "siempre".

A nivel visual, conocemos también imágenes que comportan estas polisémias (aunque no sean como tal antónimos): ilusiones ópticas, dobles imágenes, etc.: el jarrón de Rubin, las escaleras de Escher o la ilustración de la joven y la vieja de William Ely Hill. Y además de las imágenes y palabras, en la biología, a través del camuflaje,

In Arabic, grammarians employ the term *ad'dâd* in reference to a polysemic word with two opposite meanings (contronym in English). The term *âfâ*, for example, can mean growing or adding, but also erasing. The Spanish adverb *jamás*, which comes from Latin, can mean either never (the most frequent meaning nowadays) or always.

This form of polysemy also occurs on a visual level, even if the resulting images are not antonyms as such – examples include optical illusions or double images, like the Rubin vase, Escher's stairways or William Ely Hill's drawing in which we can see either a young woman or an old woman, depending on how we look at it.

també aquestes ambivalències: herbes dolentes que s'assemblen a "herbes bones" per a no ser arrancades: el sègol (en semblar-se al blat) o l'avena (a l'ordi); o viceversa, quan l'ortiga blanca, inofensiva, es disfressa d'ortiga urticant. També hi ha tot un desplegament de dobles percepcions (verinós-no verinós, depredador-presa, etc.) en el regne animal.

La meua proposta assumeix la continuïtat d'aquests mecanismes i es qüestiona sobre quins són els processos suposadament oposats dins de la pràctica de la pintura, proposant xicotetes esquerdes on el contrari es complique i es disperse.

el mimetismo y la mutación, podemos observar también estas ambivalencias: hierbas malas que se parecen a "hierbas buenas" para no ser arrancadas: el centeno (al parecerse al trigo) o la avena (a la cebada); o viceversa, cuando la ortiga blanca, inofensiva, se disfraza de ortiga urticante. También hay todo un despliegue de dobles percepciones (venenoso-no venenoso, depredador-presa, etc.) en el reino animal.

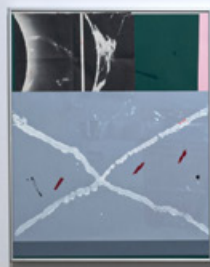
Mi propuesta asume la continuidad de estos mecanismos y se cuestiona acerca de cuáles son los procesos supuestamente opuestos dentro de la práctica de la pintura, proponiendo pequeños quiebres donde lo contrario se complejice y se disperse.

And it does not only apply to images and words, as this ambivalence is equally present in nature through camouflage, mimicry and mutation: weeds that resemble crop plants as a mechanism to avoid being discarded, like rye or oats (originally mimetic weeds of wheat and barley, respectively); or the opposite phenomenon, a harmless plant that mimics a harmful one (the white dead nettle, with a similar appearance to the stinging nettle). These dual perceptions are common in the animal kingdom as well (venomous/non-venomous, predator/prey, etc.).

Here, I work under the assumption that the above mechanisms also exist in painting. In order to find pairs of supposedly opposite processes, I incorporate small discontinuities that allow me to explore the complex and dispersed nature of opposites.

EL AMOR VA POR ENCIMA DEL MAR

LAURA SALVADOR

@laura_salvad0r_

Valencia, 1998

Aquest projecte proposa una experiència situada en el Museu de la Universitat d'Alacant (MUA), on la percepció s'activa a través del cos en diàleg amb l'espai. La investigació naix d'un record de la meua primera visita al museu: l'arquitectura em va produir un desajustament perceptiu que va revelar que els espais, com les imatges, no s'entenen des d'un pla estàtic, sinó des de l'experiència corporal i relacional

El projecte explora les relacions entre objecte i imatge, el que es mostra i el que roman ocult, i la manera en què el contacte amb la matèria activa la memòria, el desig i el vincle. A partir d'aquesta escolta s'ha desenvolupat una investigació fotogràfica i una recollida de restes i materials de l'entorn pròxim al MUA, seleccionats des de l'experiència directa i l'afectació.

Este proyecto propone una experiencia situada en el Museo de la Universidad de Alicante (MUA), donde la percepción se activa a través del cuerpo en diálogo con el espacio. La investigación nace de un recuerdo de mi primera visita al museo: la arquitectura me produjo un desajuste perceptivo que reveló que los espacios, como las imágenes, no se entienden desde lo estático, sino desde la experiencia corporal y relacional.

El proyecto explora las relaciones entre objeto e imagen, lo que se muestra y lo que permanece oculto, y la manera en que el contacto con la materia activa memoria, deseo y vínculo. A partir de esta escucha se ha desarrollado una investigación fotográfica y una recogida de restos y materiales del entorno próximo al MUA,

The experience I propose in this project takes place at the University of Alicante Museum, in which the body – in dialogue with space – acts as a vehicle for perception. The starting point for this research is a memory of my first visit to the Museum: its architecture triggered a sense of perceptive imbalance that revealed that spaces, like images, are not static elements, but bodily and relational experiences.

The project explores the relationships between object and image, between what is shown and what remains hidden, and the way in which the contact with matter triggers memories, desires and emotional bonds. As a result of this listening process, I have conducted a photographic study and collected various elements and materials from the surroundings of the UA Museum,

Aquests materials s'han anat acoblant al costat d'imatges produïdes durant la residència. Planxes translúcides de policarbonat prolonguen els límits de l'arquitectura, ocultant parcialment les imatges, obligant l'espectador a desplaçar-se, com va succeir en la primera trobada amb l'arquitectura del museu. La instal·lació proposa un recorregut perceptiu on figura i fons es confonen i la mirada s'activa en relació amb el cos i l'espai.

seleccionados desde la experiencia directa y la afectación.

Estos materiales se han ido ensamblando junto a imágenes producidas durante la residencia. Planchas translúcidas de policarbonato prolongan los límites de la arquitectura, ocultando parcialmente las imágenes, obligando al espectador a desplazarse, como sucedió en el primer encuentro con la arquitectura del museo. La instalación propone un recorrido perceptivo donde figura y fondo se confunden y la mirada se activa en relación con el cuerpo y el espacio.

selecting them on the basis of direct experience and the way they affected me.

The collected materials have been assembled together and combined with images produced during the residency period. Translucent polycarbonate sheets expand the boundaries of the building's architecture and partially conceal the images – viewers have to wander around if they want to see everything, which is what I had to do the first time I visited the Museum. The installation is intended as a perceptive tour in which figures and backgrounds get mixed up, in which bodies and spaces are essential for us to make sense of what we see.

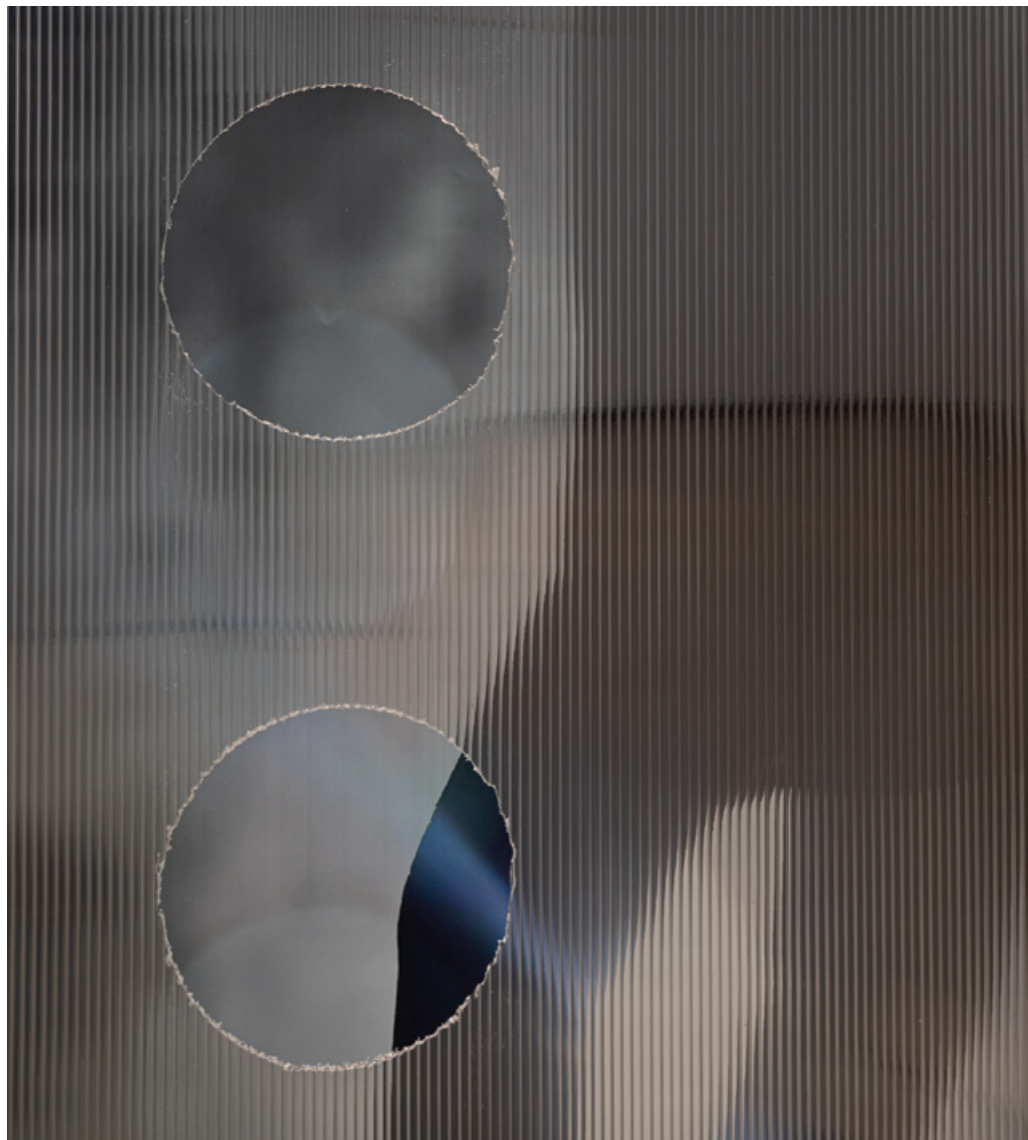

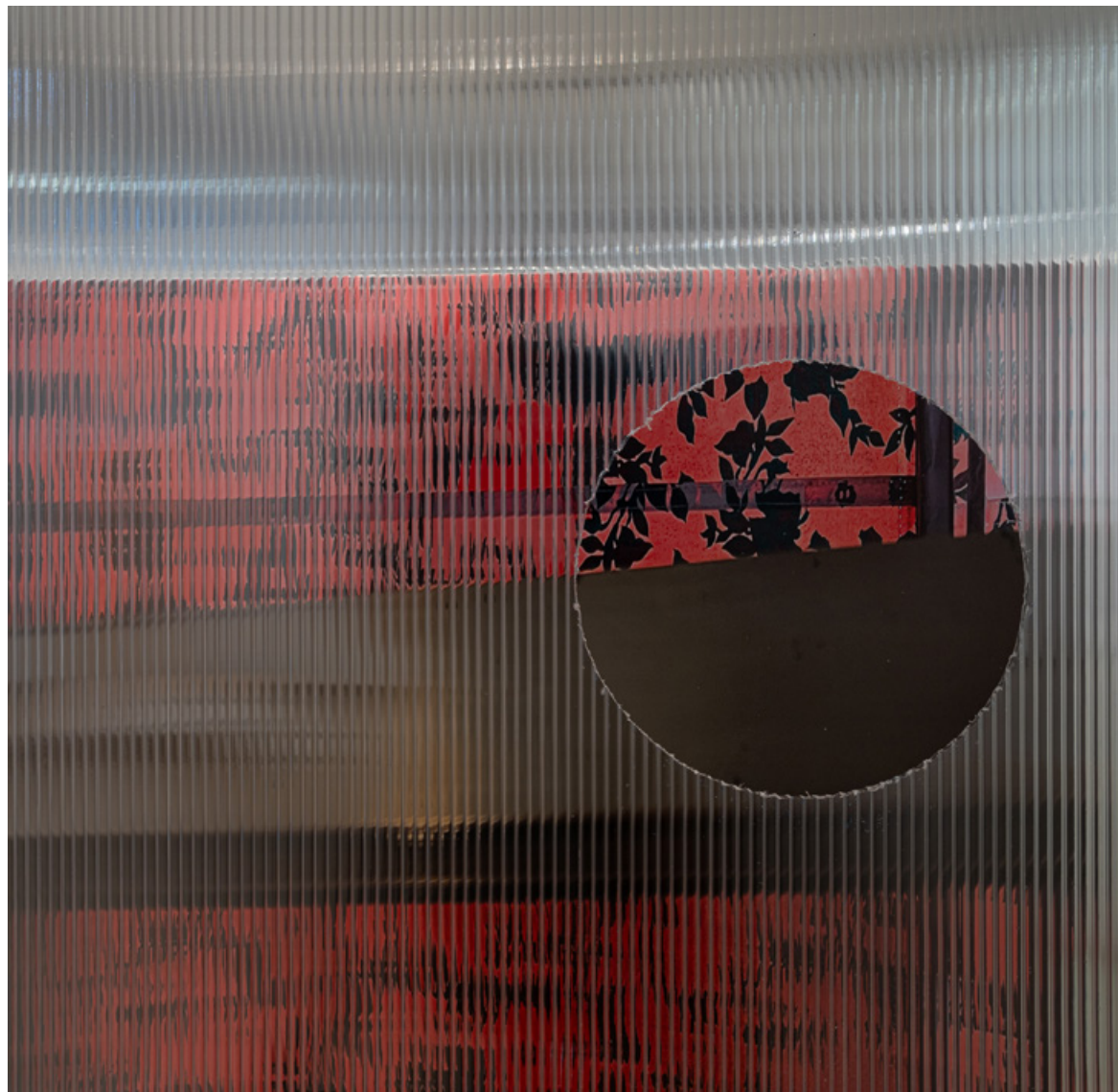

AUDIOVISUAL

11 RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA.

2025

LUCÍA CASSIRAGA, BEATRIZ
FREIRE, LYDIA PLAZA, ANDRÉS
RIVAS, LAURA SALVADOR

19.09.2025 - 23.11.2025. SALA SEMPERE
MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. **MUA**
INAUGURACIÓN: 19.09.2025. 19H

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

